

LA LLIBERTAT (I)

A les nits escoltàvem entre el foc
passes cansades, passes de cristall.
Al matí, miràvem la finestra.

Oh font llunyana de la llibertat!

*Pujava el foc, en llargues flames,
flames d'amor i d'ansietat.
Ens cremava la sang: ficàvem,
a les flames, les pobres mans.*

Cantaven els obrers, dalt dels andamis.
Semblava un colomer el dia blanc.
Venien plomes navegant lleugeres.

Oh font segura de la llibertat!

*Rebotava el pa a les paneres
i cantava la claredat.
Com l'aigua del poal, corrien
mans de la solidaritat.*

El dia era com un vers senzill.
El vent estava ple de davantals.
Enllestia la dona l'amanida.

Oh font senzilla de la llibertat!

*Com una parra prosperaven
els sentiments de dignitat,
i la sang rebentava els cànters
de popular seguretat.*

Dessota l'or multiplicat del dia
creixen els himnes com apostolats,
com homes, com treballadors colzes.

Oh font augusta de la llibertat!

*Avançaven les hores. Duien
el pas lleuger i compassat.
Alegrement els saludaven
des dels ports i des dels terrats.*

LA LLIBERTAT (II)

Cantava el dia com un vers senzill.

El recorria una aigua popular.
Flotaven illes de corbelles, punys.
Oh font alegre de la llibertat!

*Desencaixades les finestres,
els balcons volien cantar.
Oh llum clara i sense cadenes,
dia del signe rescatat!*

Enamoradament enamorada,
la vida que pujava com el pa
il·luminant els llits i l'alegria.
Oh font tranquil·la de la llibertat!

*S'avançaven els cantons.
Volava l'ocell de la pau.
Els enamorats s'hi sentien
amb una amor com una mar.*

Bastien edificis, feien mobles,
treballaven la fusta de la pau.
Les aloses covaven entre versos.
Oh font serena de la llibertat!

Andres Estellés, Vicent. "La llibertat" . *Vaixell de vidre. Obra completa-8.*
Edicions 3 i 4. València 1983.